



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1539/2025
27.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Ивана Глигорића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу 4К 31/24 од 20.10.2025. године и 4Кв 357/25 од 07.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Ивана Глигорића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу 4К 31/24 од 20.10.2025. године и 4Кв 357/25 од 07.11.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу 4К 31/24 од 20.10.2025. године усвојен је захтев за накнаду трошкова браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Ивана Глигорића, и утврђено је да награда и нужни издаци адвоката Ивана Глигорића за радње предузете пред Вишим судом у Шапцу износе 1.991.859,00 динара, па је наложено рачуноводству Вишег суда у Шапцу да адвокату у року од 60 дана од дана правноснажности решења, на текући рачун исплати наведени износ, док је у другом ставу изреке одбијен као неоснован захтев браниоца по службеној дужности за износ од 777.641,00 динара. У ставу три изреке решења суд се огласио ненадлежним да одлучи о делу захтева браниоца који се односи на трошкове кривичног поступка који су настали пред Вишим јавним тужилаштвом у Шапцу и упутио је адвоката Ивана Глигорића да захтев за исплату награде за одбрану по службеној дужности за радње предузете пред Вишим јавним тужилаштвом у Шапцу поднесе Вишем јавном тужилаштву у Шапцу.

Решењем Вишег суда у Шапцу Кв 357/25 од 07.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Ивана Глигорића, изјављена против решења Вишег суда у Шапцу 4К 31/24 од 20.10.2025. године, а такође је одбијен као неоснован и захтев браниоца по службеној дужности за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је адвокат Иван Глигорић због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање Вишем суду у Шапцу или да иста преиначи у смислу „жалбених навода“.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је одредбом става 3. истог члана прописано да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Из цитираних законских одредби произилази да су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, па бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног. Сходно томе, бранилац је овлашћен да захтев за заштиту законитости поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, бранилац по службеној дужности окривљеног поднео је захтев за заштиту законитости у погледу сопствених трошкова које је имао као бранилац, односно искључиво у своје име и за свој рачун, а не у интересу одбране окривљеног, на шта у смислу цитираних законских одредби није овлашћен, па Врховни суд налази да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**